

Jerusalem-päivällinen

Lori Fuller Sosa

(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.

Oli pääsiäistä edeltävä päivä. Se tar-koitti sitä, että tänä iltana Gideonilla ja hänen perheellään olisi Jerusalem-päivällinen! Gideon odotti joka vuosi innolla tätä perinnettä. Hän toivoi, että he voisivat tehdä sen monta kertaa vuodessa. Mutta äiti sanoi, että heidän piti odottaa pääsiäiseen pitääkseen sen oikein erityisenä.

Gideon ja Amelia levittivät lattialle viltin, jolla kaikki voivat istua. Sitten Gideon meni autta-maan äitiä ja isää ruoan kanssa. Hän piti kovasti ruoanlaitosta. Aterian valmistaminen oli Gideonista kaikkein mieluisinta.

Kaikki ruoat olivat sellaisia, joita Jeesus olisi saattanut syödä olles-saan maan päällä. Tietenkään he eivät tienneet varmasti. Mutta oli mukavaa ajatella, että Jeesus söi näitä samoja ruokia opetuslastensa kanssa Jeru-salemmissä. Siksi Gideonin perhe kutsui sitä Jerusalem-päivälliseksi!

Gideon toi korillisen ohutleipää ja kulhollisen kuivattuja taateleita. Hän asetti ne viltin päälle. Leivän päälle oli tarjolla hunajaakin. Amelia toi purkillisen oliiveja sekä kulhollisen kuivattuja aprikooseja ja manteleita. Seuraavaksi tuli vuo-henjuustoa ja kurkkuviipaleita. Sitten lautasel-linen kalaa ja vettä mukeista. Lapset kantoivat juomia erityisen huolellisesti, jotta ne eivät läikkyisi.

Kaikki istuivat viltillä. Äiti piti ruokarukouksen.

Gideon odotti innolla tätä perinnettä joka vuosi.

Mitä sinä toisit Jerusalem-päivälliselle? Kirjoita siitä tai piirrä kuva!

”Kiitos tästä pääsiäisen ajasta, jolloin saamme muistaa Jeesusta”, hän rukoili.

Rukouksen jälkeen lapset ojensivat ruoka-astioita toisilleen. He ottivat aprikooseja ja kurkkuja. Gideon esti vauvaa kaatamasta oliivipurkia nurin. Kaikki söivät sormin. He juttelivat ja nauroivat.

Gideon levitti leivälleen vuohenjuustoa. Sitten hän lisäsi vähän hunajaa. Se oli tosi herkullista!

”Mikä on sinun lempikertomuksesi Jeesuksesta?” isä kysyi lapsilta.

”Pidän kovasti siitä kertomuksesta, jossa Jeesus kävelee vettä pitkin!” Sullivan sanoi.

Gideon osoitti kalalautasta. ”Ja minä pidän siitä, kun Hän ruokki kaikki. Hän ruokki tuhansia ihmisiä vain muutamalla leivällä ja kalalla. Siitä minä pidän eniten.”

”Minäkin rakastan noita kertomuksia”, äiti sanoi. ”Jeesus tekee mahdolliseksi sen, mihin emme ikinä pystyisi omin voimin.”

”Mekin olemme nähneet elämässämme paljon ihmeitä”, isä sanoi.

”Niin silloin kun me löydettiin uusia ystäviä aina kun me muutettiin”, Gideon sanoi.

”Niin!” äiti sanoi. ”Me voimme nähdä ihmeitä ja siunauksia kaikkialla ympärillämme.”

Kun päivällinen oli ohi, he olivat kaikki kylläisiä ja onnellisia. Gideon auttoi astioiden kantamisessa tiskipöydälle. Ensi vuonna heillä olisi jälleen Jerusalem-päivällinen. Mutta hänen ei tarvinnut odottaa siihen asti ajatellakseen Jeesusta. Hän voi tehdä sitä joka päivä! ●